

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
CAUSAL FACTORS AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF PRIVATE HIGHER
EDUCATION INSTITUTIONS

เตือนใจ เขียนชานาจ * สุพรรณณี สมานญาติ **

Teunjai Kienchanat, Supanee Smarnyad

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2) เพื่อศึกษาความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและ/หรือผู้ทรงคุณวุฒิ สร้างและพัฒนาเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน 7 แห่ง จำนวน 44,008 คน กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 380 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยเชิงยืนยันเส้นทางอิทธิพลและ สมการโครงสร้าง ผู้วิจัยตรวจสอบขยายผลที่ได้จากการวิเคราะห์และยืนยันปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ 1.1) ปัจจัยภาวะผู้นำ โดยรวมอยู่ระดับมาก ประกอบด้วย การมีบาร์มีและอิทธิพลเชิงอุดมคติ การตั้งใจเพื่อสร้างแรงคลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง 1.2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ โดยรวมอยู่ระดับมาก ประกอบด้วย การปรับตัว พันธกิจ การผูกพัน และค่านิยม 1.3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ระดับมาก ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การบริการข้อมูลและการพัฒนาสื่ออุปกรณ์ 1.4) ประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยรวม อยู่ระดับมาก ได้แก่ คุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การตรวจสอบความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหลังปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ ($\chi^2 = 86.41$) พบว่า

* Doctor of Philosophy Program in Educational Administration, Sripatum University

** Program in Educational Administration, Sripatum University

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA= 0.025) มีค่าน้อยกว่า .05 ทั้งนี้การส่งผลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 86.41, P=0.102, RMEA=0.025$)

2. อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน 3.1) ปัจจัยภาวะผู้นำส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมโดยผ่านปัจจัยวัฒนธรรมองค์การและปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ 3.2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมโดยผ่านปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 3.3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ, ประสิทธิผล, สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ABSTRACT

This research aimed to study 1) The causal factors and the effectiveness of private higher education institutions, 2) the harmonization of the causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions, and 3) Influence of Causal factors contribute directly and indirectly to the effectiveness of the institution. The data of this study was derived from reviewing literature and interviewing experts in order to confirm its variables, create, and develop a research instrument in the form of a questionnaire. The population of this study included 44,008 university administrators, instructors, and educational support staff from 7 institutions. However, only 380 participants were selected as the sample of this study using a multi sampling technique. The data was analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, confirmatory factor path analysis, and structural equation. This study was tested and expanded its results from the confirmatory analysis of the causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions.

The findings were as follows:

1. The causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions consisted of 1.1. Leadership. The variables of prestige/ ideological influence, motivation for building inspiration, intellectual stimulation, and transformational leadership were at a high level. 1.2. Organizational culture. The variables of self-adjustment, mission, engagement, and values were at a high level. 1.3. Information technology. The variables of learning and teaching, management, information services, and material development were at a high level. 1.4. The level of the effectiveness of

private higher education institutions. The overall results showed that the production of graduates, research, academic services, and arts and cultural preservation were at a high level.

2. The test of harmony of the causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions can be revealed as follows : The study and monitoring of harmony causal factor affecting the effectiveness of private higher education institutions after the model are in harmony with the empirical data. This is determined by chi - square ($\chi^2=86.41$) There was no statistically significant ($p > .05$) And tolerances in parameter estimation (RMSEA=0.025) Is less than .05. This research had shown that the causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions was in harmony with the empirical data ($\chi^2=86.41, P=0.102, RMEA=0.025$).

3. Influences of the causal factors affecting the effectiveness of private higher education institutions 3.1.The leadership factor is significantly affected directly and indirectly at the 0.01 level through the variables of organizational culture and information technology. 3.2.The organizational culture factor affected the effectiveness of private higher education institutions directly at the 0.01 level. It also affected indirectly at the 0.01 level through the factor of information technology. 3.3.The information technology factor affected the effectiveness of private higher education institutions directly.

Keywords : Causal Factors / Effectiveness / Private Higher Education Institutions

1. บทนำ

มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มี ภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตและพัฒนาคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนงและเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ บทบาทที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมตาม บทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำพาประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด (ภาวิข ทองโรจน์, 2551) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับที่สำคัญ เนื่องจากเป็นการศึกษาที่เตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ โดยนิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับนี้แล้วจะเข้าสู่การประกอบอาชีพ การจบการศึกษาแล้วมีอาชีพหรือมีงานทำจึงเป็นเป้าหมายของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ นักศึกษาและรัฐบาล ซึ่งการที่นิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วมีอาชีพทันที จะต้องเป็นนักศึกษาที่มีคุณลักษณะตามที่เจ้าของสถานประกอบการยอมรับ เป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะให้นิสิตนักศึกษาของตนมีคุณภาพ ในการบริหารสถาบันให้มีคุณภาพจึงเป็นหัวใจสำคัญ ยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคการแข่งขันความจำเป็นที่

ต้องเน้นคุณภาพของบัณฑิตเพื่อการแข่งขัน คงไม่ใช่เฉพาะภายในประเทศเท่านั้นแต่รวมถึงต่างประเทศด้วย (เทื่อน ทองแก้ว, 2549) การบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้นจะมีความแตกต่างจากการบริหารองค์กรโดยทั่วไป กล่าวคือ การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาจะมีลักษณะเฉพาะที่สำคัญในประการหลักๆ ร่วมกัน ประการหลักที่สำคัญได้แก่ การบริหารบุคลากรที่เป็นคณาจารย์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประการสำคัญรองลงมาคือ การบริหารวิชาการหรือหลักสูตรที่เป็นสิ่งสะท้อนความเชี่ยวชาญหรือเข้มแข็งของสถาบันนั้น การบริหารการเงิน การบริหารบุคลากรสายสนับสนุนการบริหารงานวิจัย การบริหารงานบริการวิชาการแก่ชุมชนรวมทั้งการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการต่างๆ ตามภารกิจหลักของแต่ละสถาบันภายใต้หลักการของความเป็นอิสระภาพในการดำเนินการ (Autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 2.2 เพื่อศึกษาความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 2.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ปัจจัยเชิงสาเหตุ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ ประกอบด้วย (1) การมีบารมีและอิทธิพลเชิงอุดมคติ (2) การตั้งใจเพื่อสร้างแรงดลใจ (3) การกระตุ้นทางปัญญา และ (4) การเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง 2) วัฒนธรรมองค์การ ประกอบด้วย (1) การปรับตัว (2) พันธกิจ (3) การผูกพัน และ (4) ค่านิยม (Values) 3) เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบด้วย (1) การจัดการเรียนการสอน (2) การบริหารจัดการ (3) การบริการข้อมูล และ (4) การพัฒนาสื่อ - อุปกรณ์ ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ 1) คุณภาพบัณฑิต 2) คุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 3) การบริการวิชาการแก่สังคม 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

3.2 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1. การศึกษาเอกสาร งานวิจัยและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและ/หรือผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นระยะการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีขั้นตอนการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.1) ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research methodology) ได้ตัวแปร 1.2) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและ/หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 ท่าน ได้ข้อมูลยืนยันตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม

ระยะที่ 2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการดำเนินการ 4

ขั้นตอน ประกอบด้วย 2.1) สร้างและพัฒนาเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมาดำเนินการ

ตรวจสอบคุณภาพโดยหาความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability)

0.98 2.2) นำไปทดลองใช้ ปรับปรุง พัฒนา 2.3) กำหนดขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2.4) เก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 3. การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นระยะการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research methodology) มีขั้นตอนการดำเนินการ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 3.1) วิเคราะห์ข้อมูล 3.2) รายงานผลการวิจัย

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 65.90 ปฏิบัติอยู่ในตำแหน่งอาจารย์ผู้สอนมากที่สุด จำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 56.55 อายุ 31-40 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 44.35 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 65.48 ประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 68.15 และสังกัดที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุและระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1. ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุ ได้แก่ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การและเทคโนโลยีสารสนเทศ 1.1) ปัจจัยภาวะผู้นำโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การมีบาร์มีและอิทธิพลเชิงอุดมคติ การกระตุ้นทางปัญญา การมุ่งใจเพื่อสร้างแรงดลใจและด้านการเป็นผู้นำในการ

เปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57,3.57,3.53 และ 3.50 ตามลำดับ 1.2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การผูกพัน พันธกิจและการปรับตัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89,3.70 และ 3.63 ตามลำดับ ส่วนค่านิยมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 1.3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การบริการข้อมูล การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการและการพัฒนาสื่ออุปกรณ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.58,3.56 และ 3.53 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คุณภาพบัณฑิต การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การบริการทางวิชาการแก่สังคม และคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84,3.74,3.71 และ 3.68 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อศึกษาความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

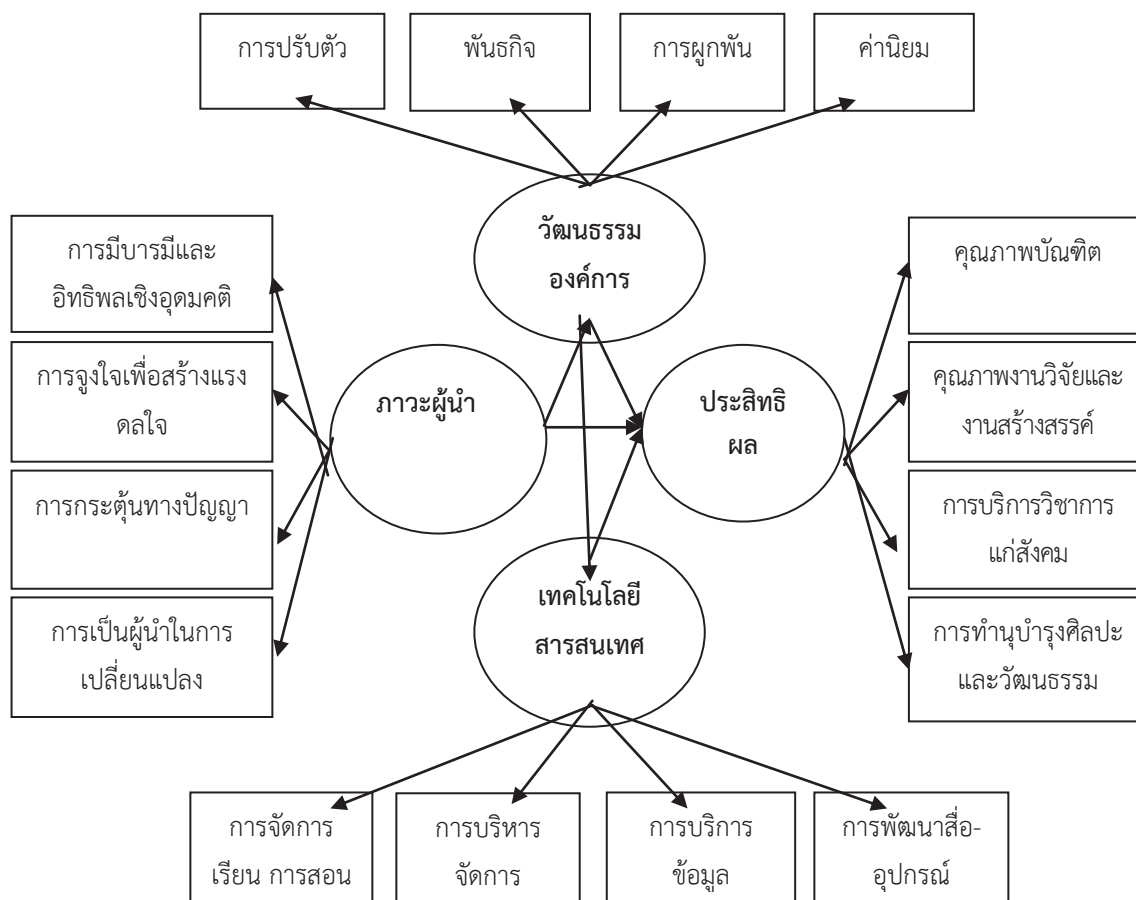
1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 1.1) ปัจจัยภาวะผู้นำ มีผลการวิเคราะห์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สังเกตได้และโมเดลการวัดผลของตัวแปร (องค์ประกอบ) ของปัจจัยภาวะผู้นำ 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การมีบาร์มีและอิทธิพลเชิงอุดมคติ (2) การจงใจเพื่อสร้างแรงดลใจ (3) การกระตุ้นทางปัญญา และ(4) การเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า .05 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .30 ขึ้นไป ซึ่งยืนยันให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสี่เป็นองค์ประกอบของปัจจัยภาวะผู้นำ 1.2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ มีผลการวิเคราะห์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สังเกตได้และโมเดลการวัดผลของตัวแปร (องค์ประกอบ) ของปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การปรับตัว (2) พันธกิจ (3) การผูกพัน และ(4) ค่านิยม มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า.05 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .30 ขึ้นไป ซึ่งยืนยันให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสี่เป็นองค์ประกอบของปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ 1.3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลการวิเคราะห์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สังเกตได้และโมเดลการวัดผลของตัวแปร (องค์ประกอบ) ของปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การจัดการเรียนการสอน (2) การบริหารจัดการ (3) การบริการข้อมูล และ(4) การพัฒนาสื่อ-อุปกรณ์ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า .05

และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .30 ขึ้นไป ซึ่งยืนยันให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสี่เป็นองค์ประกอบของปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ 1.4) ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีผลการวิเคราะห์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สังเกตได้และโมเดลการวัดผลของตัวแปร (องค์ประกอบ) ของปัจจัยของประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) คุณภาพบัณฑิต (2) คุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (3) การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ(4) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า .05 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .30 ขึ้นไป ซึ่งยืนยันให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสี่เป็นองค์ประกอบของประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. ผลการวิเคราะห์และตรวจสอบความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการศึกษาและตรวจสอบความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหลังปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ ($\chi^2=86.41$) พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA=0.025) มีค่าน้อยกว่า .05 ทั้งนี้การส่งผลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่สรุปมาข้างต้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=86.41, P=0.102, RMEA=0.025$)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 1.1) ปัจจัยภาวะผู้นำ ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยผ่านปัจจัยวัฒนธรรมองค์การและปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 1.2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยผ่านปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 1.3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพประกอบที่ 1.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

6. อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นสำคัญสมควรมานำอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า 1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พบว่า ผู้บริหารเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์ (2554) ศึกษาแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า (1) รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี (2) องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยส่งผลต่อประสิทธิผลด้านผลงานตามภารกิจมากที่สุด สัมมา รัช

นิธย์ (2554) ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารมหาวิทยาลัย พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารการเปลี่ยนแปลงการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงาน วีระ ซีประเสริฐ (2555) ศึกษาและพัฒนาปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า ด้านภาวะผู้นำและด้านประสิทธิผลของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการปฏิบัติปานกลาง

2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ พบว่า พันธกิจ (Mission) อยู่ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนันทิยา น้อยจันทร์ (2550) ศึกษาวัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิภาพการบริหารอุดมศึกษา พบว่า วัฒนธรรมองค์การสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ คือ การกำหนดทิศทางขององค์การ การมีส่วนร่วมในองค์การ การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การทำงานเป็นทีม ประสิทธิภาพการดำเนินงาน มาตรฐานการดำเนินงาน การมอบหมายงาน การติดตามและประเมินผล วิสัยทัศน์การบริหารจัดการ การสนับสนุนทางการจัดการ และการบริหารจัดการองค์การ

3) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ผู้บริหารได้จัดให้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การบริการข้อมูล การพัฒนาสื่อ-อุปกรณ์ ซึ่งมีความจำเป็นในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Singh. (1999) .ศึกษาการตัดสินใจในการใช้ระบบสารสนเทศในวิทยาลัย เอ็ม ซี เอในชิคาโก พบว่า ผู้บริหารในระดับต่างๆ ต้องการใช้ระบบสารสนเทศที่มีการสรุปผลแล้วและสารสนเทศที่มีการแสดงรายชื่อเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในการตัดสินใจ ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ที่ใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหาร ได้แก่ ประสิทธิภาพเดิม การคาดการณ์ล่วงหน้า Bollentin (2004) ศึกษาปัญหาที่ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถที่จะปรับปรุงการศึกษาได้จริงหรือไม่ พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน กระบวนการเรียนรู้นั้นสามารถที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ผู้บริหารต้องมีการ ขจัดอุปสรรคในเรื่องของความกังวลและความกลัวของผู้เรียน ที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ เสียก่อน ผู้วิจัยเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสามารถศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้อีกทั้งยังเพียงพอต่อความต้องการใช้ ของนักศึกษาอีกด้วย Holt and Thompson (2004) ศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบเปิดและการศึกษาทางไกลของการบริหารการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตต์ (Massachusetts Institute of Technology : MIT) ในปลายปี 1990 พบว่า แนวโน้มในการเรียนการสอนในระบบเปิดและการศึกษาทางไกลของในระดับสูงนั้น จำเป็นต้องมีองค์ประกอบ ด้านงบประมาณที่เพียงพอ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่บริหารเป็นระบบการที่รวมศูนย์มีต้นแบบการบริหารเทคโนโลยีที่มีผู้ปฏิบัติที่ชำนาญการ และต้องมีการพิจารณาในประเด็นการแข่งขันด้วย เพื่อที่จะสามารถทำให้เกิดการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การศึกษาความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่สรุปมาข้างต้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=86.41, P=0.102, RMEA=0.025$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รุจิราพรรณ คงช่วย (2554) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์การ ความพึงพอใจในงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ และบรรยากาศองค์การ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นและมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ชญานิศา ศรีวิชัย(2555) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า ระดับประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลอยู่ในระดับดีและดีมาก ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลประกอบด้วยตัวแปรแฝงด้านภูมิหลังด้านสถานการณ์ ด้านคุณลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารและด้านพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร และรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า

1) ปัจจัยภาวะผู้นำ (LEA) ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยผ่านปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ (CUL) และปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ อธิบายได้ว่า การที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูงจะส่งผลต่อประสิทธิผล

ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบัณฑิต ผังนิรันดร์ (2550) ศึกษาอิทธิพลของลักษณะขององค์การ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ แรงจูงใจการทำงาน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ภาวะผู้นำองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หากผู้บริหารได้ศึกษาถึงความต้องการส่วนตัวของบุคลากรแต่ละคนและความต้องการขององค์การจากการปฏิบัติงานของบุคลากรเหล่านั้น ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของทั้งสองฝ่าย โดยนำปัจจัยจูงใจมาช่วยในการกระตุ้นบุคลากรให้เกิดพฤติกรรมการทำงานตามที่มหาวิทยาลัยต้องการ และนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ การที่มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งเป็นวิธีการจูงใจในการทำงาน ทำให้บุคลากรรู้สึกเต็มใจในการทำงาน ประกอบกับการที่มหาวิทยาลัยมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ โดยได้ทำการจัดสรรทรัพยากรให้กับฝ่ายต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยด้วยความเท่าเทียมและเหมาะสม ส่งผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกิดความผูกพันต่อ

องค์การเพิ่มขึ้น และอยากดำรงความเป็นสมาชิกขององค์การตลอดไป และนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายให้แก่มหาวิทยาลัยโดยส่งผลทำให้ประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น อัญชา พานิช (2550) ศึกษาองค์ประกอบประสิทธิผลองค์การของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า องค์ประกอบด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏมากที่สุด โดยองค์ประกอบด้านพฤติกรรมกรรมการบริหาร ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) ผู้บริหารเป็นผู้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อนำมาปรับปรุงงาน 3) ผู้บริหารเป็นผู้มองการณ์ไกล สามารถกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง 4) ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ 5) ผู้บริหาร มีศิลปะในการจูงใจบุคลากรให้เห็นพ้องต่อแนวทางการปฏิบัติงานใหม่ ๆ

2) ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ (EUL) ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยผ่านปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ อธิบายได้ว่า วัฒนธรรมองค์การที่ดีจะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบัณฑิต ผังนิรันดร์ (2550) ศึกษาอิทธิพลของลักษณะขององค์การ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ แรงจูงใจการทำงาน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สุวิสา พลายแก้ว (2557) ศึกษาวัฒนธรรมองค์การ ความผูกพันต่อองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในกองทัพอากาศ พบว่า วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยตรงกับความผูกพันต่อองค์การเท่ากับ 0.92 ในขณะที่วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรในกองทัพอากาศเท่ากับ -1.16 แต่หากวัฒนธรรมองค์การจะมีอิทธิพลโดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรในกองทัพอากาศผ่านความผูกพันต่อองค์การ จะมีค่าเท่ากับ 2.86 ส่วนความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรในกองทัพอากาศเท่ากับ 1.94 กัลยารัตน์ ธีระธนะชัยกุล (2558) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวม สูงสุดต่อผลการปฏิบัติงาน คือ องค์ประกอบ ด้านวัฒนธรรมองค์การ

3) ปัจจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ (TEC) ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธนวิน ทองแพ่ง (2549) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยบูรพา อัญชา พานิช (2550) ศึกษาองค์ประกอบประสิทธิผลองค์การของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า องค์ประกอบด้านเทคโนโลยี เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏมากเป็นอันดับที่สี่ บัณฑิต ผังนิรันดร์ (2550) ศึกษาอิทธิพลของ

ลักษณะขององค์กร นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์กร แรงจูงใจการทำงาน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์กรที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีองค์กรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

7. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

7.1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบาย การพัฒนา การบริหาร การปฏิบัติงานให้กับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยการจัดหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาและเป็นแนวทางเดียวกัน

2) สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบาย การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งที่จะเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูงขึ้น ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหาร การปฏิบัติงาน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพื่อมีประสิทธิภาพและเพิ่มประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรมีการ เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน มีการแนะนำวิธีการทำงานใหม่ๆบุคลากรทุกคนอย่างทั่วถึง มีการปรับปรุงระบบการทำงานให้มีอยู่เสมอๆ

2) ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรมีการปฏิบัติงานตามพันธกิจ (Mission) โดยการนำภารกิจหรือหน้าที่ความรับผิดชอบ มาเป็นแนวทางกำหนดให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดทำแผนการดำเนินงานขั้นตอนต่อไปเป็นไปอย่างสะดวกและถูกต้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์

3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อและบำรุงรักษา ระบบสารสนเทศ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ

4) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรพิจารณาจัดทำ แผนงาน โครงการ และ/หรือ กิจกรรมในการพัฒนาวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของสถาบัน ส่งเสริม สนับสนุนผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านดังต่อไปนี้ ด้านคุณภาพบัณฑิต ควรเน้นการผลิตบัณฑิตให้ได้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมุ่งเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ควรส่งเสริมให้อาจารย์ทุกระดับทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยเฉพาะการนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนาสังคม ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ควรสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เพื่อร่วมกันพัฒนางานบริการวิชาการตามความต้องการของสังคมอย่างต่อเนื่อง ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ควรดำเนินงานด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอก

โดยเฉพาะการติดตามและประเมินผลกิจกรรมการดำเนินงานด้านการทำนุศิลปะและวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ

7.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในสถาบันอุดมศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยรัฐจำกัดรับ มหาวิทยาลัยรัฐไม่จำกัดรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเอกชน สถาบัน วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน

2) ควรมีการศึกษาวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกลุ่มอื่นๆ โดยมีลักษณะผสมผสานกับระเบียบวิธีวิจัยอื่น ๆ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย เช่น ใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษา สังเคราะห์เอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เช่น ด้านบุคลากรทางการศึกษา สภาพแวดล้อม/บรรยากาศ โครงสร้างองค์การ ความพึงพอใจ ด้านการบริหาร จัดการ เพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น

References

- Anjana Panit. (2550). *Organizational Components of Effectiveness of Rajabhat University* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Silpakorn University.
- Bandit Pangnirant. (2550). *Influence of Organizational Characteristics, Operational and Administration Policy, Working Environment in Organizations, Working Motif, Working Satisfaction, Organizational Obligation towards Effectiveness of Rajabhat Suansunanta University* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Srinakharinwirot University
- Chananika Sruvichai. (2555). *Causal Factors Relating to Administrator Leadership Effectiveness Affecting Kindergarten Effectiveness under the Private Education Commission* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Rajabhat Walayaalongkorn under the royal patronage.
- Kanyarat Teeratanachai. (2555). *Knowledge Management Model Development of Private universities in Thailand* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Sripatum University.
- Nantida Noichan. (2550). *Organizational Culture and Higher Education Administration Effectiveness* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Silpakorn University.
- Rujirapan Kongchuay. (2554). *Linear Structural Relations and Causal Factors Influencing Higher Education Administration Effectiveness of Rajabhat Universities at the*

- Southern Region* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Songklanakarin University.
- Sing.E. (1999). *Imprementation and Management of The Information of Chicago*. Abstracts Internation : University of Louisville.
- Tanawin Tongpaeng. (2549). *Factors Influencing Effectiveness of Burapa University* (Doctoral Dissertation). Srinakarinvirote University.
- Veera Cheepprasert. (2555). *Leadership Causal Factors Affecting Private Higher Education Institutes Effectiveness* (Doctoral Dissertation). Graduate School: Rajabhat Valaialongkorn University under Royal Patronage.
- Yuttana Praneet. (2529). The Factors Affecting on Achievement of Students of The Bachelor of Art Program Curriculum In Political Science Section In The Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidhayalaya University. *MCU Journal of Social Sciences*, 6(1), 169-182.

